

Posudek

vedoucího diplomové práce „Organizace a činnost státní báňské správy“
Michala Herudeka

Úvodem je nutno konstatovat, že posuzovaná diplomová práce se zabývá oblastí veřejné správy a správního práva, která je v právní teorii neprávem opomíjena. Počin diplomanta proto považuji za velice užitečný nejen pro poznání organizace české báňské správy, ale i pro rozsah její činnosti, kterou bychom mohli označit jako působnost jednotlivých organizačních složek státní báňské správy.

Práce má celkem 110 stran, z toho 101 textu, zbytek jsou tabulky, seznam právních a interních předpisů a seznam použité literatury. Práce se člení do třech částí, a to:

- Historie báňské správy v českých zemích
- Organizace státní báňské správy v České republice
- Úkoly státní báňské správy v České republice.

S výjimkou první části se ostatní části člení na kapitoly a oddíly. Členění je přehledné a umožňuje čtenáři dobře sledovat problematiku oboru. Z názvů jednotlivých částí i jejich vnitřního členění je možno vyčíst i jejich obsah. Proto nepovažuji za nutné o obsahu zvlášť psát.

Je samozřejmé, že práce takového druhu se neobejde bez podrobného studia právních a interních předpisů, které obor báňské správy vymezují, a to přímo i nepřímo. Autor tomu věnoval značnou pozornost, čehož dokladem je seznam takových předpisů. Ale nejen to, celou řadu údajů a reálií o báňské správě si ověřoval přímo v Českém báňském úřadě.

Vzhledem k požadavkům na diplomovou práci považuji však za nutné učinit k jejímu zpracování několik připomínek a poznámek.

1. Práci by na mnoha místech prospělo, kdyby diplomant přímo na příslušné stránce uváděl konkrétní odkazy. Ty mnohdy chybí a čtenář se může jen domýšlet z kterého předpisu či díla autor čerpal. Ztěžuje to možnost ověření autorova přístupu k literatuře a pramenům vůbec.
2. Na str. 21 autor nesprávně považuje Listinu základních práv a svobod za ústavní zákon, ačkoli jde o Usnesení Předsednictva české národní rady o vyhlášení Listiny ... jako součásti ústavního pořádku České republiky č. 2/1993 Sb. Obdobně je třeba toto pochybení odstranit na str. 106 v seznamu právních a interních předpisů.
3. Zajímavé je rozdělení ústředních správních úřadů řízených vládou do tří kategorií vyznačujících míru a způsob dekoncentrace (str. 25). S tím souvisí zejména organizace české báňské správy. Autor se touto problematikou podrobněji zabývá na str. 39 a n. ve spojení s právním postavením obvodních báňských úřadů. Se závěrem, že jde o územní odborné správní úřady lze souhlasit, jakož i s tím, že z jiného hlediska to jsou organizační složky státu.
4. Za důležité pokládám zamýšlení se nad tzv. koordinačními a informačními funkcemi, které na základě usnesení vlády č. 843/2004 vykonávají pověřeni členové vlády (str. 29 až 31). V této souvislosti by měl diplomant při obhajobě podat svůj názor na to, zda je možné, aby i jen informační činnost vykonával člen vlády u tzv. nezávislých správních úřadů, když nejsou podřízeny vládě.

5. Nedomnívám se, že je možné vykládat označení vedoucího úřadu jako předsedy tak, jako by šlo o kolegiální orgán (srov. zejména str. 41). Toto označení v kontextu s vedoucími monokratických ústředních správních úřadů je běžné.

Uvedené připomínky jsou toliko dílčí a nesnižují úroveň jinak dobré a pečlivě připravené diplomové práce.

Praha, dne 20.2.2006

Prof. JUDr. Dušan Hendrych, CSc.